Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

2. února 2012 *

„Úmluva o statutu evropských škol — Výklad a použití čl. 12 odst. 4 a) a čl. 25 odst. 1 — Právo přidělených učitelů na možnost téhož postupu v zaměstnání a platového růstu jako jejich kolegové na vnitrostátní úrovni — Vyloučení některých učitelů přidělených Spojeným královstvím k evropským školám z přístupu k výhodnějším platovým stupnicím a dalším příplatkům přiznávaným jejich kolegům na vnitrostátní úrovni — Neslučitelnost s čl. 12 odst. 4 a) a čl. 25 odst. 1“

Ve věci C-545/09,

jejímž předmětem je žaloba na základě článku 26 Úmluvy o statutu evropských škol, podaná dne 22. prosince 2009,

Evropská komise, zastoupená J. Currallem a B. Eggers, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobkyně,

proti

Spojenému království Velké Británie a Severního Irska, zastoupenému H. Walker, jako zmocněnkyní, a J. Coppelem, barrister,

žalovanému,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení A. Tizzano, předseda senátu, A. Borg Barthet, M. Ilešič (zpravodaj), J.-J. Kasel a M. Berger, soudci,

generální advokát: P. Mengozzi,

vedoucí soudní kanceláře: K. Sztranc-Sławiczek, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 4. května 2011,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 7. července 2011,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

1 Svou žalobou se Evropská komise domáhá, aby Soudní dvůr určil, že čl. 12 odst. 4 písm. a) Úmluvy o statutu evropských škol ze dne 21. června 1994 (Úř. věst. L 212, s. 3; Zvl. vyd.16/01, s. 16, dále jen „Úmluva“) musí být vykládán a používán tak, aby zaručil, že učitelé přidělení členským státem budou mít po dobu svého přidělení přístup k témuž postupu v zaměstnání a platovému růstu jako učitelé umístění na území tohoto členského státu a že vyloučení některých učitelů přidělených Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska z přístupu k výhodnějším platovým tabulkám (zejména těm, které jsou označeny jako „threshold pay“, „excellent teacher system“ nebo „advanced skills teachers“) a jiným příplatkům (např. „teaching and learning responsibility payments“), jakož i z postupu ve stávající platové tabulce, kterých mohou dosáhnout učitelé zaměstnaní v anglických a velšských veřejných školách, po dobu jejich přidělení je neslučitelné s čl. 12 odst. 4 písm. a) a čl. 25 odst. 1 Úmluvy.

Právní rámec

Úmluva o statutu evropských škol a pracovní řád přidělených zaměstnanců

2 Zřizování evropských škol bylo původně založeno na dvou právních nástrojích, a sice statutu Evropské školy, podepsaným v Lucemburku dne 12. dubna 1957 (*Recueil des traités des Nations unies*, svazek 443, s. 1293) a Protokolu o zřizování evropských škol podle statutu Evropské školy, podepsaným v Lucemburku dne 13. dubna 1962 (*Recueil des traités des Nations unies*, svazek 752, s. 267).

3 Tyto právní instrumenty byly nahrazeny Úmluvou, která vstoupila v platnost dne 1. října 2002 a je současnou platnou právní úpravou. Na rozdíl od původních právních instrumentů, jejichž stranami byly pouze členské státy, uzavřela Úmluvu rovněž Evropská společenství, která k tomu byla oprávněna rozhodnutím Rady 94/557/ES, Euratom ze dne 17. června 1994, kterým se Evropské společenství a Evropské společenství pro atomovou energii zmocňuje podepsat a uzavřít Úmluvu o statutu evropských škol (Úř. věst. L 212, s. 1; Zvl. vyd.16/01, s. 14).

4 Třetí bod odůvodnění Úmluvy uvádí:

„zvažujíce [vzhledem k tomu], že systém evropských škol je jediný svého druhu; že představuje formu spolupráce mezi členskými státy navzájem i mezi členskými státy a Evropskými společenstvími, přičemž plně uznávají [uznává] odpovědnost členských států za obsah výuky a za uspořádání jejich vzdělávacího systému, stejně jako za kulturní a jazykovou různost“.

5 Článek 3 odst. 2 této Úmluvy stanoví:

„Vyučování zajišťují učitelé přidělení nebo vyslaní členskými státy v souladu s rozhodnutími přijatými Nejvyšší radou podle postupu stanoveného v čl. 12 odst. 4.“

6 Článek 12 odst. 4 písm. a) uvedené Úmluvy, který je součástí druhé hlavy, nazvané „Orgány škol“, stanoví:

„Ve správních záležitostech Nejvyšší rada:

[…]

4. a) každý rok na návrh Rad inspektorů určuje vytvářením a rušením míst požadovaný počet učitelů. Zajišťuje spravedlivé rozdělení míst mezi členskými státy. Usnáší se s vládami na otázkách týkajících se vyslání nebo přidělení středoškolských učitelů, učitelů základních škol a pedagogických poradců. Zaměstnanci si zachovají [právo na] postup v zaměstnání a důchodové nároky zaručené jejich vnitrostátními právními předpisy“.

7 Článek 25 téže Úmluvy má následující znění:

„Rozpočet škol je financován:

1) příspěvky členských států prostřednictvím průběžného [pokračujícího] vyplácení odměn přiděleným nebo vyslaným učitelům a případně prostřednictvím finančního příspěvku, o kterém jednomyslně rozhodne Nejvyšší rada;

2) příspěvkem Evropských společenství, který je určen k pokrytí rozdílu mezi celkovým objemem výdajů škol a součtem ostatních příjmů;

3) příspěvky od organizací, které nejsou organizacemi Společenství, se kterými Nejvyšší rada uzavřela dohodu;

4) vlastními příjmy škol, především školným uloženým rodičům Nejvyšší radou;

5) nezařazenými příjmy.

Podrobnosti pro předání [poskytnutí] příspěvku od Evropských společenství stanoví zvláštní dohoda mezi Nejvyšší radou a Komisí.“

8 Článek 26 Úmluvy stanoví: „Soudní dvůr Evropských společenství […] výlučně příslušný rozhodovat spory mezi smluvními stranami týkající se výkladu a uplatňování této úmluvy, které nevyřešila Nejvyšší rada“.

9 Na základě čl. 12 odst. 1 uvedené Úmluvy přijala Nejvyšší rada pracovní řád přidělených zaměstnanců evropských škol (dále jen „pracovní řád přidělených zaměstnanců“), který obsahuje zejména ustanovení týkající se odměňování a pracovních podmínek učitelů evropských škol.

10 Článek 10 odst. 1 pracovního řádu přidělených zaměstnanců vyžaduje, aby přidělení učitelé měli osvědčení a splňovali podmínky nutné pro výkon rovnocenných funkcí ve svých zemích původu. Kapitola III tohoto pracovního řádu, nazvaná „Hodnocení“, obsahuje Článek 30, který ve svém prvním pododstavci stanoví, že „[p]ředmětem hodnotící zprávy je kompetentnost, efektivnost a jednání při vykonávání práce učitele, vychovatele a rovněž zástupců ředitelů. Zprávu vypracovává jednak ředitel, jednak národní inspektor v souhlasu [souladu] s podmínkami stanovenými Prováděcím řádem. V případě neshody má větší váhu [je rozhodující] zpráva národního inspektora“.

11 V souladu s článkem 49 uvedeného pracovního řádu pobírají přidělení zaměstnanci vnitrostátní plat vyplácený příslušnými vnitrostátními orgány a dále rozdíl mezi odměnou stanovenou tímto pracovním řádem a protihodnotou vnitrostátního platu sníženého o povinné srážky na sociální zabezpečení, vyplácený evropskou školou (dále jen „evropský příplatek“).

12 Podle čl. 72 odst. 1 pracovního řádu přidělených zaměstnanců má zaměstnanec, který s konečnou platností ukončuje svůj pracovní poměr, při svém odchodu, není-li důsledkem disciplinárního opatření, nárok na výplatu odchodného odrážejícího skutečně odpracovanou dobu až do maximální doby 9 let. Tato náhrada je podle odstavce 2 téhož článku stanovena na základě rozdílu mezi

jedenapůlměsíční výší posledního evropského základního platu upraveného koeficientem stanoveným pro zemi původu a jedenapůlměsíční výší posledního vnitrostátního základního platu za každý ukončený rok služby.

13 Pracovní řád naopak pro přidělené učitele nestanoví důchodový režim; tito po dobu svého přidělení i nadále odvádějí příspěvky do svých vnitrostátních systémů.

Režim použitelný na učitele zaměstnané v Anglii a Walesu

14 Ve Spojeném království spadá vzdělávání do pravomoci decentralizovaných orgánů, mezi něž jsou rozděleny tři různé oblasti, a sice Anglii a Wales, které tvoří společně jedinou oblast, Severní Irsko a Skotsko. Podmínky zaměstnání jsou v každé z těchto oblastí odlišné.

15 Co se týče oblasti tvořené Anglií a Walesem, které se jako jediné týká projednávaný spor, většina učitelů je zaměstnána některou z „dotovaných škol“ („maintained schools“). Odměna a pracovní podmínky těchto učitelů jsou stanoveny vyhláškou příslušného ministra, a sice dokumentem o pracovním řádu a odměnách učitelů („School Teachers Pay and Conditions Document“, dále jen „STPCD“), který je závazný pro všechny pracovní smlouvy uzavřené dotovanými školami.

16 Někteří učitelé jsou zaměstnáni nikoliv v dotovaných školách, ale v jiných typech škol, jako například v nezávislých a víceoborových veřejných školách podporovaných jejich sponzory („academies“), v soukromých školách, evropské škole v Culhamu nebo školách spravovaných zahraničními vládami. Pro tyto školy mají pravidla a podmínky zaměstnání stanovené STPCD dobrovolný charakter.

17 STPCD, ve znění z roku 2009, stanoví tabulky odměn s následujícími hlavními prvky.

18 Pro učitele existuje základní platová stupnice o šesti platových stupních. Základním kritériem pro postup v těchto stupních je míra zkušeností poměřovaná odpracovanými roky. Mimo výjimečné případy nedostatečných výsledků je tak postup na této stupnici automatický.

19 V roce 2000 došlo v Anglii a Walesu k obecnému zvýšení platů o 3 %. Současně došlo k 7% platovému nárůstu na základě nového režimu nazvaného „threshold pay“, kterého mohli učitelé využít po splnění určitých podmínek.

20 Podle tohoto režimu se mohou angličtí a velšští učitelé po dosažení posledního stupně základní platové stupnice ucházet o překročení stanoveného stropu a postup do vyšší platové stupnice („post-threshold pay scale“). Učitelé, kteří si přejí podat takovou žádost, musejí splňovat určité odborné standardy, předložit doklady o dosažené kvalifikaci a požádat o hodnocení svých schopností prováděné řediteli školských zařízení. Odborné standardy, které musejí být splněny, jsou popsány v dokumentu nazvaném „Odborné standardy učitelů“ („Professionnal Standards for Teachers“). Jakmile učitel přejde do vyšší stupnice („post-threshold teacher“), není již jeho postup automatický, ale závisí na závěrech ročních hodnotících pohovorů.

21 STPCD mimo jiné stanoví, že dotované školy mohou vytvářet pracovní místa pro vynikající učitele („excellent teachers“) a učitele špičkových schopností („advanced skills teachers“), na které se použijí odlišné platové stupnice, jakož i místa zakládající nárok na příplatky za odpovědnost za vzdělání a odbornou přípravu („teaching and learning responsibility payments“). Jeden učitel nemůže současně zastávat několik těchto míst.

22 Učitelé, kteří chtějí být zařazeni do „excellent teacher scheme“, musejí být zařazení nejméně po dobu dvou let do posledního ze tří stupňů „post-threshold pay scale“ a prokázat zvláštní odborné schopnosti, stanovené v „Professionnal Standards for Teachers“. O hodnocení, které je prováděno

externími hodnotiteli, však mohou v tomto ohledu požádat pouze za účelem obsazení volného místa „excellent teachers“ ve své vlastní škole. Vedle běžných funkcí souvisejících s výukou mají „excellent teachers“ pomáhat jiným učitelům zvyšovat jejich efektivitu a kvalitu výuky.

23 Aby mohli zastávat místo „advanced skills teachers“, nemusejí být uchazeči již nutně zařazeni do „post-threshold pay scale“, avšak musejí splňovat „post-threshold teacher standards“, obzvláště pak odborné standardy týkající se specificky „advanced skills teachers“, tak jak jsou definovány v „Professionnal Standards for Teachers“. Hodnocení jsou v tomto ohledu prováděna externími hodnotiteli. K těmto místům se váže zvýšená odpovědnost ve vztahu k učitelům z jiných škol.

24 A konečně, „teaching and learning responsibility payments“ jsou dostupné všem učitelům zajišťujícím klasickou výuku, aniž je vyžadováno, aby tito učitelé dosáhli „post-threshold pay scale“. Tyto příplatky jsou přiznávány učitelům majícím „dlouhodobě vyšší odpovědnost v rámci struktury zaměstnanců“ školy. Mají být především oceněním pomoci žákům mimo třídu nebo vedoucí role při tvorbě výukových předmětů nebo osnov.

Úprava vztahující se na učitele vyslané nebo přidělené Anglií a Walesem k evropským školám

25 Pracovní místa vyčleněná pro Spojené království v evropských školách jsou otevřena všem učitelům s dostatečnou kvalifikací, nezávisle na tom, zda jsou v okamžiku svého vyslání nebo přidělení zaměstnáni školou dotovanou, soukromou nebo školou nacházející se mimo vnitrostátní území, či dokonce nejsou zaměstnáni žádným vzdělávacím zařízením.

26 Učitelé přidělení Spojeným královstvím k evropským školám si nezachovávají svůj smluvní vztah s předchozím zaměstnavatelem, ale uzavírají pro účely svého přidělení novou pracovní smlouvu s „Department for Children, Schools and Families“ (ministerstvo mládeže, školství a rodiny, dále jen „ministerstvo školství“).

27 Tato smlouva pro anglické a velšské učitele stanoví, že STPCD se na učitele evropských škol nepoužije. Je v ní nicméně upřesněno, že vnitrostátní platy měsíčně vyplácené přiděleným učitelům jsou stanoveny podle platových stupnic stanovených v STPCD a že tito učitelé budou mít nárok na každoroční zvýšení platů vyjednaná na vnitrostátní úrovni na základě STPCD. Je v ní rovněž uvedeno, že nebude vyplácen žádný jiný příplatek k vnitrostátnímu platu a že přidělený učitel nemůže po dobu svého vyslání k evropské škole požádat o zařazení do vyšší platové stupnice, další příplatky nebo o vyšší status podle STPCD. A konečně, tato pracovní smlouva specifikuje, že služba v evropské škole zakládá důchodový nárok na základě důchodového systému anglických a velšských učitelů a že příspěvky do tohoto systému se budou odvíjet pouze od vnitrostátního platu.

Konzultace před zahájením soudního řízení

28 Z důvodu velkého počtu stížností dotyčných učitelů a na základě několika parlamentních otázek se Komise od roku 2000 opakovaně obrátila na jednotlivé ministry školství Spojeného království, přičemž poukazovala na neslučitelnost rozhodnutí odepřít britským učitelům přiděleným k evropským školám možnost přístupu k nové platové stupnici s Úmluvou. První výměna dopisů v letech 2000 a 2001, jakož i druhá výměna v roce 2007 neumožnily tento spor vyřešit. Komise tedy požádala, aby byla tato otázka projednána na schůzi Nejvyšší rady konané ve dnech 20. až 22. října 2008. Dne 20. listopadu 2008 se uskutečnila videokonference mezi zástupci Komise a ministerstva školství, která však nevedla k vyřešení této neshody. Dne 13. ledna 2009 předložila Komise Nejvyšší radě poslední žádost o vyřešení této situace a uvedla přitom, že pokud by se nedospělo k žádnému výsledku, byla by nucena předložit věc Soudnímu dvoru.

29 Otázka výkladu čl. 12 odst. 4 písm. a) a čl. 25 odst. 1 Úmluvy byla zkoumána na schůzi Nejvyšší rady konané ve dnech 20. a 21. ledna 2009. Po této schůzi došla uvedená rada k závěru, že „tento spor nemohla vyřešit a vzala na vědomí záměr Komise předložit Soudnímu dvoru žalobu na výklad a použití na základě článku 26 Úmluvy, ve spojení s Články 10 a 39 Smlouvy, směřující proti Spojenému království".

30 V tomto kontextu podala Komise projednávanou žalobu.

K žalobě

31 Svou žalobou se Komise Evropských společenství domáhá, aby Soudní dvůr na základě článku 26 Úmluvy rozhodl o výkladu čl. 12 odst. 4 písm. a) poslední věty této Úmluvy a dále o tom, zda Spojené království toto ustanovení uplatňuje správným způsobem a plní tak povinnosti z něj vyplývající, jakož i z čl. 25 odst. 1 téže Úmluvy, pokud jde konkrétně o učitele přidělené Anglií a Walesem k evropským školám.

K výkladu čl. 12 odst. 4 písm. a) poslední věty Úmluvy

Argumentace účastníků řízení

32 Komise má za to, že poslední věta čl. 12 odst. 4 písm. a) Úmluvy ukládá členským státům povinnost zajistit, že si přidělení učitelé zachovají právo na postup v zaměstnání a důchodové nároky zaručené jejich vnitrostátními právními předpisy. Tato Úmluva tak v tomto ohledu přiznává právo přiděleným učitelům.

33 Tento výklad je podle Komise potvrzen jednoznačným a nepodmíněným zněním tohoto ustanovení, jakož i jeho kontextem a cílem, kterým je zajištění toho, aby učitelé nebyli svým přidělením penalizováni.

34 Komise mimo to tvrdí, že výraz „postup v zaměstnání" musí být vykládán samostatně a má pokrývat jednotlivé vnitrostátní systémy odměňování učitelů v případě přidělení. Široký význam tohoto výrazu je podle Komise potvrzen analýzou jednotlivých jazykových znění.

35 Naopak Spojené království má za to, že čl. 12 odst. 4 písm. a) Úmluvy je určen pouze Nejvyšší radě a členským státům tedy neukládá žádnou povinnost.

36 Tento výklad je podle něj potvrzen zněním tohoto ustanovení, které je součástí druhé hlavy Úmluvy, nazvané „Orgány škol", z níž žádné ustanovení neukládá povinnosti členským státům, a dále odkazem na Článek 12 Úmluvy v jejím čl. 3 odst. 2.

37 Podle Spojeného království je účinkem čl. 12 odst. 4 písm. a) Úmluvy požadavek, aby Nejvyšší rada při výkonu správních funkcí respektovala vnitrostátní právní úpravu v oblasti postupu v zaměstnání a důchodů. Nedávalo by totiž příliš smysl mít za to, že Úmluva ukládá členským státům povinnost dodržovat jejich vlastní právní předpisy.

38 Kromě toho by bylo podle Spojeného království v rozporu s čl. 165 odst. 1 SFEU chránícím nezávislost členských států při uspořádání jejich vzdělávacího systému, kdyby Úmluva ukládala členským státům povinnost přiznat učitelům přiděleným nebo vyslaným k evropským školám práva, kterých se nemohou podle vnitrostátních právních předpisů domáhat.

39 Mimoto uvedený členský stát tvrdí, že výraz „postup v zaměstnání“, ve významu obecně přijímaném ve Spojeném království, označuje pouze postup učitele na vyšší úřední pozici spojenou s vyšší odpovědností v rámci školní soustavy, jako například na místo ředitele školy nebo jeho zástupce („head teacher“ nebo „deputy head teacher“). Co se týče výrazů „právo na postup v zaměstnání zaručené“ vnitrostátními právními předpisy, Spojené království v podstatě hájí tezi, podle které musejí být tyto výrazy vykládány doslovně a restriktivně. Postup v zaměstnání, který není automaticky přiznáván na základě počtu odpracovaných let, ale o který musí učitel požádat a který mu je přiznán pouze tehdy, jestliže splňuje určitá kritéria, tak nepředstavuje právo zaručené vnitrostátními právními předpisy.

Závěry Soudního dvora

40 Spor mezi Komisí a Spojeným královstvím ohledně výkladu poslední věty čl. 12 odst. 4 písm. a) Úmluvy se v podstatě týká dvou otázek, a sice zaprvé, zda toto ustanovení vytváří povinnost pro členské státy, které jsou smluvními stranami této Úmluvy, a zadruhé, jaký význam je třeba dát výrazu „právo na postup v zaměstnání zaručené“ vnitrostátními právními předpisy.

41 Co se týče první z těchto dvou otázek, je třeba především připomenout, že čl. 12 odst. 4 písm. a) Úmluvy stanoví, že ve správních záležitostech Nejvyšší rada každý rok na návrh Rad inspektorů určuje vytvářením a rušením míst požadovaný počet učitelů. Zajišťuje spravedlivé rozdělení míst mezi členskými státy. Usnáší se s vládami na otázkách týkajících se vyslání nebo přidělení středoškolských učitelů, učitelů základních škol a pedagogických poradců. Zaměstnanci si zachovají postup v zaměstnání a důchodové nároky zaručené jejich vnitrostátními právními předpisy.

42 Ze znění uvedeného ustanovení tak vyplývá, že zatímco jeho první tři věty přenášejí odpovědnost na Nejvyšší radu, jíž je třeba případně dostát ve spolupráci s vládami, jeho poslední věta je formulována neutrálně, neboť konstatuje právo učitelů zachovat si právo na postup v zaměstnání a důchodové nároky zaručené jejich vnitrostátními právními předpisy, aniž specifikuje, kdo musí zachování těchto práv zajistit.

43 Je přitom zřejmé, že uvedená práva by nemohla být zachována, kdyby členské státy, které jsou smluvními stranami této Úmluvy, mohly volně upravovat své vnitrostátní právní předpisy a ustanovení upravující vyslání nebo přidělení svých učitelů k evropským školám způsobem, který by je těchto práv po dobu jejich vyslání či přidělení zbavoval.

44 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že právo na postup v zaměstnání a důchodové nároky učitelů vyslaných nebo přidělených k evropským školám se plně řídí příslušnými vnitrostátními právními úpravami, takže Nejvyšší rada nemá možnost zajistit zachování těchto práv, pokud uvedené právní úpravy takové zachování neumožňují. Nejvyšší rada je sice povinna tyto právní úpravy respektovat, to však nic nemění na tom, že jejich použití na uvedené učitele nevyžaduje jakýkoliv zásah ze strany této rady a dále že si lze jen obtížně představit, že by s ohledem na své omezené a Úmluvou striktně ohraničené pravomoci tato rada mohla způsobit újmu právu na postup v zaměstnání a důchodovým nárokům přiznaným těmto učitelům jejich vnitrostátní právní úpravou.

45 Za těchto podmínek je třeba konstatovat, že výklad navrhovaný Spojeným královstvím, podle něhož je poslední věta čl. 12 odst. 4 písm. a) Úmluvy určena pouze Nejvyšší radě s cílem uložit jí povinnost respektovat vnitrostátní právní úpravy v oblasti postupu v zaměstnání a důchodů, by toto ustanovení zbavoval veškerého užitečného účinku.

46 Z toho plyne, že na rozdíl od tvrzení Spojeného království musí být toto ustanovení vykládáno v tom smyslu, že obsahuje rovněž povinnost členských států, které jsou smluvními stranami Úmluvy, zajistit, že si učitelé zachovají po dobu svého vyslání nebo přidělení k evropským školám právo na postup v zaměstnání a důchodové nároky zaručené jejich vnitrostátními právními předpisy.

47 Toto konstatování nevyvrací skutečnost, že Článek 12 Úmluvy je součástí druhé hlavy, nazvané „Orgány škol“, a že uvádí výčet povinností Nejvyšší rady ve správních záležitostech, ani odkaz na uvedený Článek 12 v čl. 3 odst. 2 Úmluvy.

48 Je sice nesporné, že tento Článek 12 uvádí především povinnosti Nejvyšší rady, avšak je třeba uvést, že se tento Článek v předposlední větě svého odst. 4 písm. a) týká rovněž „vlád“ a že poslední věta tohoto ustanovení není, jak bylo konstatováno v bodě 42 tohoto rozsudku, formulována jako povinnost Nejvyšší rady, ale jako bezpodmínečné právo učitelů vyslaných nebo přidělených k evropským školám.

49 Mimoto umístění této poslední věci je možné vysvětlit historickými důvody a inherentní spojitostí mezi předmětem této věty a předmětem věty jí předcházející. Ve statutu Evropské školy, uvedeném v bodě 2 tohoto rozsudku, ve znění ze dne 12. dubna 1957, tak byly tyto věty spojené do jedné a čl. 12 odst. 3 tohoto statutu tehdy stanovoval, že Nejvyšší rada se usnáší „s vládami na otázkách týkajících se vyslání nebo přidělení středoškolských učitelů, učitelů základních škol a vychovatelů tak, aby si tito zachovali právo na postup v zaměstnání a důchodové nároky zaručené jejich vnitrostátními právními předpisy a byly jim přiznány výhody poskytované státním zaměstnancům jejich kategorie v zahraničí“. Z tohoto staršího znění statutu jasně vyplývá, že Nejvyšší rada a vlády měly řešit otázky spojené s přidělováním a vysíláním společně, tak aby bylo zajištěno, že tito učitelé nebudou svým přidělením nebo vysláním k evropské škole znevýhodněni. Úmluva ve svém současném znění sice ještě posiluje ochranu učitelů a přiznává jim výslovné a bezpodmínečné právo, nemá však jakkoliv zbavovat vlády jejich povinnosti v tomto ohledu.

50 Kromě toho je třeba uvést, že na rozdíl od toho, co patrně tvrdí Spojené království, není tato povinnost bezpředmětná z důvodu, že členské státy musejí dodržovat své vlastní právní předpisy. Z předchozích bodů totiž plyne, že odpovědnost členských států, které jsou smluvními stranami Úmluvy, za dosažení cíle uvedeného v poslední větě jejího čl. 12 odst. 4 písm. a) zahrnuje nejen povinnost dodržovat vnitrostátní právní úpravu týkající se práva na postup v zaměstnání a důchodových nároků, ale rovněž povinnost zajistit, aby tato právní úprava byla upravena tak, že nebude vylučovat učitele vyslané nebo přidělené k evropským školám.

51 Taková povinnost není mimoto neslučitelná s článkem 165 SFEU. Omezení pravomocí Evropské unie v oblasti vzdělávání stanovené v tomto článku se netýká Úmluvy, jelikož tato není odvozeným aktem přijatým orgány Unie, ale instrumentem mezinárodního práva uzavřeným mezi členskými a Evropskými společenstvími. A dále, vzhledem k tomu, že třetí bod odůvodnění Úmluvy rovněž uvádí, že tento systém spolupráce *sui generis* mezi členskými státy a Evropskými společenstvími uznává odpovědnost členských států za uspořádání jejich vzdělávacího systému, je třeba konstatovat, že tato odpovědnost není nijak dotčena povinností členských států neznevýhodňovat, co se týče práva na postup v zaměstnání a důchodových nároků, učitele vyslané nebo přidělené k evropským školám.

52 Pokud jde o druhou otázku týkající se výkladu, která je předmětem sporu účastníků řízení a která se váže k významu výrazu „právo na postup v zaměstnání zaručené“ vnitrostátními právními předpisy uvedenému v poslední větě čl. 12 odst. 4 písm. a) Úmluvy, je třeba uvést, že tento význam, a tedy ochrana poskytovaná tímto ustanovením učitelům vyslaným nebo přiděleným k evropským školám, se nemůže lišit v závislosti na místě jejich původu a že uvedený výraz je třeba v důsledku toho vykládat autonomně.

53 Takový výklad musí zejména umožnit účinné dosažení cíle sledovaného tímto ustanovením, a musí tedy zajistit, aby nebyli učitelé v důsledku svého vyslání nebo přidělení k evropské škole znevýhodněni, pokud jde o postup v zaměstnání a důchodové nároky.

54 Co se týče konkrétně výrazu „postup v zaměstnání“, je třeba konstatovat, že vzhledem k uvedenému cíli nelze tento výraz vykládat restriktivně, jak navrhuje Spojené království. Jak totiž zdůraznil generální advokát v bodech 45 a 46 svého stanoviska, tento výraz se týká nejen postupu učitele na místa vyšší úrovně ve

školní hierarchii, s nimiž se pojí zvýšená odpovědnost, například místa ředitele školy, ale jakéhokoliv kariérního vývoje. Zahrnuje tak rovněž přístup do vyšších platových tříd v rámci téže kariéry spojených s nárokem na vyšší odměnu bez odlišného označení tohoto zaměstnání nebo vyšší odpovědnosti.

55 Stejně tak, na rozdíl od toho, co patrně tvrdí Spojené království, nelze z výrazu „právo na postup v zaměstnání zaručené“ vnitrostátními právními předpisy vyvozovat, že se týká v zásadě pouze situací, v nichž vnitrostátní právní úprava stanoví automatické povyšování v závislosti na počtu odpracovaných let. Jak uvedl generální advokát v bodech 53 až 55 svého stanoviska, ze znění a účelu poslední věty čl. 12 odst. 4 písm. a) Úmluvy vyplývá, že účelem tohoto ustanovení je zachovat učitelům vyslaným nebo přiděleným k evropským školám veškerá práva na postup v zaměstnání, tak jak jsou stanovena jejich vnitrostátními právními úpravami, nezávisle na formě, kterou tato práva nabývají. V závislosti na obsahu práv přiznaných těmito právními úpravami mohou mít tato práva formu automatického nároku na povýšení nebo pouze práva účastnit se řízení umožňujících kariérní postup. Tato práva nicméně nemohou mít menší rozsah než práva, kterých by mohli uvedení učitelé využít, kdyby byli i nadále zaměstnáni ve školském zařízení členského státu svého původu.

56 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že čl. 12 odst. 4 písm. a) poslední věta Úmluvy musí být vykládán v tom smyslu, že ukládá členským státům, které jsou smluvními stranami této Úmluvy, povinnost dbát na to, aby učitelé přidělení nebo vyslaní k evropským školám měli možnost si po dobu svého přidělení nebo vyslání zachovat totéž právo na postup v zaměstnání a tytéž důchodové nároky, jaké se podle právní úpravy členského státu jejich původu uplatní na jejich kolegy na vnitrostátní úrovni.

K použití čl. 12 odst. 4 písm. a) poslední věty a čl. 25 odst. 1 Úmluvy Spojeným královstvím

Argumentace účastníků řízení

57 Komise má za to, že skutečnost, že pracovní smlouva povinně uzavíraná anglickými a velšskými učiteli s ministerstvem školství za účelem přidělení k evropským školám zmrazuje plat těchto učitelů ve stávajícím stupni na celou dobu jejich přidělení tím, že jim brání ucházet se o postup do vyšší platové stupnice nebo získat „teaching and learning responsibility payments“ stanovené STPCD, je neslučitelná s čl. 12 odst. 4 písm. a) a čl. 25 odst. 1 Úmluvy.

58 Zaprvé jsou případní uchazeči znevýhodněni tím, že se po dobu svého přidělení nemohou účastnit hodnocení, které by jim umožnilo přístup k „post-threshold pay scale“. Z tohoto důvodu se tak po návratu do Spojeného království po skončení doby přidělení mohou ucházet pouze o pracovní místa odpovídající základní platové stupnici, což omezuje nabídku jim dostupných pracovních míst.

59 Zadruhé to, že se po dobu svého devítiletého přidělení nemohou domáhat žádného příplatku nebo povýšení, značně snižuje plat zohledňovaný při stanovení důchodových nároků, a tedy i výši budoucího důchodu.

60 Komise mimoto tvrdí, že uvedené vyloučení způsobuje rozpočtu Unie značnou finanční ztrátu, jelikož ten tak musí vyrovnávat vyšší rozdíl mezi nižším vnitrostátním platem a platem harmonizovaným pracovním řádem přidělených zaměstnanců.

61 Na základě přibližného výpočtu má za to, že rozpočet Unie musel v roce 2008 nést jen u 194 přidělených anglických a velšských učitelů dodatečné náklady ve výši zhruba 720 000 eur. Tyto náklady jsou výsledkem vyššího rozdílu, který musel být hrazen na základě čl. 49 odst. 2 písm. b) pracovního řádu přidělených zaměstnanců a tedy podle čl. 25 odst. 2 Úmluvy. Na základě tohoto výpočtu lze mít rozumně za to, že pouze samotná nemožnost přístupu přidělených anglických a velšských učitelů k „post-threshold pay scale“ způsobuje rozpočtu Unie roční dodatečné náklady ve výši 500 000 až 1 000 000 eur.

62 Komise zdůrazňuje, že netvrdí, že by měli přidělení angličtí a velšští učitelé automaticky postoupit do vyšších platových stupnic určených pro „post-threshold teacher“, „advanced teacher“ a „excellent teacher“ a stejným způsobem postupovat i v jejich rámci či mít nárok na „teaching and learning responsibility payments“. Svůj návrh omezuje na to, aby platy těchto učitelů rostly za týchž podmínek, jako v případě jakéhokoli jiného učitele zaměstnaného ve Spojeném království, a tedy zejména aby se mohli účastnit hodnocení určeného pro přístup k těmto stupnicím.

63 Podle Komise podrobný rozbor jednotlivých odborných standardů a úkolů vážících se k těmto stupnicím a příplatkům ukazuje, že učitelé přidělení k evropským školám plní často úkoly, které jim v zásadě mohou umožnit přístup k daným stupnicím nebo příplatkům.

64 Komise se domnívá, že Spojené království se při odůvodňování nedodržování povinností vyplývajících z Úmluvy nemůže dovolávat údajných technických obtíží. Navíc zpochybňuje skutečnost, že takové obtíže skutečně existují nebo že by nemohly být úsilím úměrným dotčeným zájmům odstraněny.

65 Co se týče zaprvé organizace hodnocení přidělených učitelů, podotýká především, že hodnocení pro účely přístupu k „post-threshold pay scale“ je prováděno řediteli škol v tomto státě a že na první pohled neexistuje žádný důvod, který by bránil svěřit tento úkol ředitelům evropských škol. Možná by byla i jiná řešení. Spojené království by mohlo vyslat inspektory, kteří by dohlíželi na hodnocení provedené řediteli evropských škol, nebo externí hodnotitele, kteří by hodnocení sami prováděli, či zvolit kombinaci těchto způsobů. A konečně, nic nebrání hodnotitelům z vnitrostátního úřadu provádějícího hodnocení uchazečů o místa „advanced skills teachers“ a „excellent teachers“ pracujících na území tohoto státu dostavit se do evropských škol vzhledem k tomu, že již provádějí hodnocení ve školách ministerstva obrany v Německu a v dalších zemích mimo území Spojeného království.

66 Co se týče zadruhé argumentu Spojeného království vycházejícího z toho, že přístup k vyšším platovým stupnicím je podmíněn vytvořením pracovních míst, Komise tvrdí, že to neplatí pro přístup k „post-threshold pay scale“, jejíž zavedení představuje v podstatě skryté obecné zvýšení platů. Co se týče přístupu k ostatním vyšším platovým stupnicím, jedná se o vytvoření pracovního místa v rozpočtu. Nic přitom nebrání Spojenému království poskytnout ministerstvu školství odpovídající počet pracovních míst „advanced skills teachers“ a „excellent teachers“ pro přidělené učitele.

67 Spojené království odmítá argument, že je jeho politika ve vztahu k přiděleným učitelům v rozporu s čl. 12 odst. 4 písm. a) a článkem 25 Úmluvy.

68 Spojené království je toho názoru, že žaloba Komise vychází z nesprávného pochopení pracovního statusu přidělených učitelů a povahy dalších prvků odměny stanovených STPCD. V tomto ohledu tento členský stát zejména zdůrazňuje, že přidělení angličtí a velšští učitelé dříve nepracovali nutně ve vnitrostátní dotované škole, v důsledku čehož je možné, že před svým přidělením nespadali pod STPCD. STPCD tedy podle Spojeného království nepředstavuje „vnitrostátní právní předpisy“ ve smyslu článku 12 Úmluvy.

69 Mimoto přidělení angličtí a velšští učitelé vědomě opustili své předchozí pracovní místo a přijali nové pracovní místo v evropské škole na základě nové pracovní smlouvy uzavřené s ministerstvem školství. Uvedená smlouva upřesňuje právě to, že přidělený učitel nemůže požadovat přístup k vyšším platovým stupnicím a k dalším příplatkům uvedeným v STPCD. Uvedení učitelé tak dobrovolně přijali pracovní místo, na které se STPCD neuplatní.

70 Mimoto Spojené království tvrdí, že další složky odměny stanovené v STPCD nejsou „zaručeny“ vnitrostátní právní úpravou a nepředstavují „právo“ na postup v zaměstnání ve smyslu čl. 12 odst. 4 písm. a) Úmluvy. Tyto prvky totiž nejsou automaticky přiznávány na základě počtu odpracovaných let, ale musí o ně být požádáno a jsou přiznávány podle určitých kritérií. Navíc přístup k „teaching and learning responsibility payments“ a režimům „advanced skills teachers“ a „excellent teachers“ je možný

pouze tehdy, rozhodne-li se škola vytvořit příslušná pracovní místa. Kromě toho další složky odměny nepředstavují „postup v zaměstnání“ ve smyslu uvedeného článku, jelikož učitelé, jimž je taková odměna přiznána, si zachovávají postavení „učitele“ a nepostupují na vyšší pozici.

71 Spojené království má za to, že pokud by přidělení učitelé měli mít nárok na další složky odměny a nebyli povinni na sebe převzít s nimi související odpovědnost, vytvářelo by to diskriminaci učitelů pracujících na území tohoto státu. Spojené království zpochybňuje zejména to, že přidělení učitelé splňují kritéria umožňující získat další složky odměny. Neexistuje tak skutečná rovnocennost mezi situací učitelů evropských škol a situací učitelů dotovaných škol ve Spojeném království.

72 Taková diskriminace podle Spojeného království vyplývá zejména z toho, že kontrola odborných schopností učitelů evropských škol není tak konkrétní a přísná jako kontrolní mechanismus zavedený na vnitrostátní úrovni. Komisí navrhované řešení, a sice aby byla uvedená kontrola prováděna inspektory vyslanými do evropských škol Spojeným královstvím, není podle Spojeného království v tomto ohledu dostačující k zajištění rovnocennosti.

73 A konečně, co se týče článku 25 Úmluvy, Spojené království tvrdí, že i za předpokladu, že by se jeho výklad čl. 12 odst. 4 písm. a) poslední věty této Úmluvy ukázal být nesprávným, nevyplývaly by z toho náklady pro rozpočet Unie. Je zajisté možné, že by někteří z anglických a velšských učitelů přidělených nebo vyslaných k evropským školám získali v budoucnu právo na vyšší odměnu, pokud by předložili příslušnou žádost a té by bylo vyhověno. Nicméně vzhledem k tomu, že přiznání tohoto práva záleží podle tvrzení Spojeného království na individuálním hodnocení každého učitele, nemohl by se ho v současné době žádný z uvedených učitelů domáhat. Spojené království tedy podle svého názoru doposud plnilo svoji povinnost hradit plnou výši odměny, na niž mají tito učitelé nárok.

Závěry Soudního dvora

74 Komise v podstatě Spojenému království vytýká, že nezajistilo, aby si učitelé vyslaní nebo přidělení Anglií a Walesem k evropským školám zachovali v souladu s čl. 12 odst. 4 písm. a) poslední větou Úmluvy právo na postup v zaměstnání a důchodové nároky zaručené jejich vnitrostátními právními předpisy, a že v důsledku toho v rozporu s čl. 25 odst. 1 téže Úmluvy ani nepokračovalo v případě uvedených učitelů ve vyplácení odměn.

75 Pro posouzení opodstatněnosti tohoto žalobního důvodu je třeba především určit, zda STPCD představuje pro tyto učitele vnitrostátní právní předpisy ve smyslu čl. 12 odst. 4 písm. a) poslední věty této Úmluvy.

76 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že členské státy, které jsou smluvními stranami Úmluvy, sice zůstávají, jak připomíná třetí bod odůvodnění Úmluvy, plně odpovědné za uspořádání svého vzdělávacího systému, nemohou se však dovolávat zvláštností tohoto systému k tomu, aby se vyhnuly povinnostem vyplývajícím z této Úmluvy a zbavily učitele, které vysílají nebo přidělují k evropským školám, ochrany stanovené v čl. 12 odst. 4 písm. a) poslední větě uvedené Úmluvy.

77 To je přesně důsledkem argumentace Spojeného království, podle níž nepředstavuje STPCD pro anglické a velšské učitele vnitrostátní právní předpisy ve smyslu uvedeného ustanovení. Podle této argumentace by totiž pro ně neexistovaly vzhledem ke zvláštnostem vzdělávacího systému tohoto členského státu jednoduše žádné vnitrostátní právní předpisy.

78 Navíc je třeba zdůraznit, že STPCD je závazný pro všechny dotované školy v Anglii a Walesu a že většina učitelů přijatých v této oblasti je ve skutečnosti zaměstnávána takovou školou, ale také to, že STPCD v celém či částečném rozsahu uplatňuje i velká část nedotovaných škol. Komise v tomto ohledu uvedla, aniž byla v tomto bodě v rozporu se Spojeným královstvím, že nedotované školy, které

STPCD uplatňují pouze částečně, ve skutečnosti uplatňují jím stanovené podmínky jako základ, k němuž přidávají další výhody, a že se ve skutečnosti STPCD uplatňuje na 90 % všech učitelů zaměstnaných v tomto členském státě.

79 Mimoto vzorová pracovní smlouva, kterou učitelé vyslaní nebo přidělení Anglií a Walesem k evropským školám podepisují s ministerstvem školství pro účely tohoto vyslání nebo přidělení, stanoví, že vnitrostátní platy měsíčně vyplácené těmto učitelům jsou určeny podle platových stupnic stanovených v STPCD a že budou vyplácena každoroční zvýšení platů vyjednaná na vnitrostátní úrovni na základě STPCD. Není tak sporu o tom, že i pro uvedené učitele se pracovní podmínky částečně řídí STPCD a že tedy uvedená smlouva jeho použití vylučuje pouze selektivně, zejména co se týče zařazení do vyšší platové stupnice a dodatečného příplatku.

80 Nelze než konstatovat, že za těchto podmínek STPCD představuje pro anglické a velšské učitele vnitrostátní právní předpisy ve smyslu čl. 12 odst. 4 písm. a) poslední věty Úmluvy.

81 Co se týče argumentu Spojeného království, podle kterého nemůže být nuceno přiznat právo na postup v zaměstnání stanovené v STPCD všem učitelům, které vyšle nebo přidělí k evropským školám, jelikož pouze část z nich byla před svým vysláním nebo přidělením zaměstnána v dotované škole v Anglii nebo ve Walesu, je třeba uvést, že Komise v rámci projednávané žaloby trvá nikoliv na tom, aby byla uvedená práva stanovená v STPCD vztažena na všechny učitele vyslané nebo přidělené tímto členským státem, ale pouze na ty, kteří pocházejí z Anglie nebo Walesu. V důsledku toho nemá okolnost, že se STPCD neuplatní zejména na učitele zaměstnané ve Skotsku, na tuto žalobu žádný dopad.

82 Mimoto, jelikož v Anglii a Walesu uplatňují STPCD částečně či v celém rozsahu nejen dotované školy, ale i velká část nedotovaných škol, lze předpokládat, že na většinu anglických a velšských učitelů vyslaných nebo přidělených k evropským školám se před jejich vysláním nebo přidělením uplatňovaly podmínky stanovené STPCD. Ale i kdyby vyšlo najevo, že část z těchto učitelů STPCD nepodléhala, jelikož tito učitelé byli dříve zaměstnáni nedotovanou školou neuplatňující dobrovolně STPCD nebo jinou školou, nemohla by tato okolnost v žádném případě odůvodňovat, aby Spojené království na základě vzorové smlouvy, kterou musejí učitelé před svým vysláním nebo přidělením k evropským školám podepsat, vyloučilo uplatnění určitých výhod stanovených v STPCD pro všechny anglické a velšské učitele.

83 Kromě toho na rozdíl od tvrzení Spojeného království není toto vyloučení odůvodněno pouhou skutečností, že uvedení učitelé tuto smlouvu podepisují dobrovolně a při plném vědomí jejích důsledků. Je sice pravda, že tito učitelé nejsou nijak nuceni o vyslání nebo přidělení k některé z evropských škol požádat a mají možnost seznámit se s podmínkami nové pracovní smlouvy, nemění to však nic na tom, že tito učitelé nemají jinou možnost než přistoupit na podepsání uvedené smlouvy, jejíž podmínky jim ukládá ministerstvo školství. Nelze platně tvrdit, aniž by čl. 12 odst. 4 písm. a) poslední věta Úmluvy pozbyl svůj užitečný účinek, že za takových okolností se učitelé dobrovolně vzdali výhod plynoucích z STPCD a práva, které jim přiznává toto ustanovení Úmluvy.

84 Co se dále týče toho, zda přístup k výhodnějším platovým tabulkám, například „post-threshold pay scale“, jakož i stupnice uplatňující se na „excellent teachers“ a „advanced skills teachers“, jakož i k jiným příplatkům, například „teaching and learning responsibility payments“, stanoveným v STPCD představují právo na postup v zaměstnání ve smyslu uvedeného ustanovení, je třeba připomenout, že v bodech 54 a 55 tohoto rozsudku již bylo konstatováno, že takové právo představuje rovněž možnost přístupu k vyšší odměně, aniž je toto zvýhodnění vázáno na svěření odlišné funkce tomuto učiteli, jakož i postup, který není automaticky přiznáván na základě počtu odpracovaných let, ale který vyžaduje účast v příslušném řízení a splnění určitých kritérií.

85 Z toho plyne, že je třeba odmítnout argumenty Spojeného království vycházející z toho, že si učitelé, na které se tyto tabulky a příplatky vztahují, zachovávají své postavení a museli absolvovat taková řízení. Komise mimoto tvrdí nikoliv to, že by měli mít učitelé vyslaní nebo přidělení Anglií a Walesem automatický přístup k uvedeným tabulkám a příplatkům, ale že k nim musejí mít přístup za týchž podmínek, jaké se uplatní na anglické a velšské učitele podléhající STPCD.

86 Pokud Spojené království tvrdí, že vyslaní nebo přidělení učitelé nemohou v zásadě splňovat odborné standardy, na jejichž základě je umožňován přístup k těmto platovým tabulkám, jakož i požadavek na zvýšenou odpovědnost spojenou s uplatňováním některých z těchto tabulek a příplatků, je třeba uvést, že Komise provedla podrobnou analýzu těchto kritérií a odpovědnosti a relevantním způsobem vysvětlila, že velké množství uvedených učitelů těmto standardům vyhovuje a má v evropských školách srovnatelnou odpovědnost.

87 Tato analýza a tato vysvětlení nejsou zpochybněna dílčími argumenty uplatňovanými Spojeným královstvím, podle nichž v podstatě neexistuje skutečná rovnocennost mezi situací učitelů evropských škol a situací jejich kolegů na vnitrostátní úrovni. Takové tvrzení totiž naráží na Článek 10 pracovního řádu přidělených zaměstnanců, který vyžaduje, aby vyslaní nebo přidělení učitelé měli příslušná osvědčení a aby splňovali podmínky nutné pro výkon rovnocenných funkcí v zemích původu. Mimoto vzhledem k tomu, že uvedené argumenty Spojeného království vycházejí z koncepce, podle které nemohou uvedení učitelé tyto standardy a požadavky na odpovědnost z podstaty věci splňovat, jelikož evropské školy nefungují totožným způsobem jako dotované školy v Anglii a ve Walesu, nerespektují zvláštní status a povahu *sui generis* evropských škol.

88 Ačkoli Spojené království tvrdí opak, přístup učitelů vyslaných nebo přidělených Anglií a Walesem k evropským školám k uvedeným platovým tabulkám a příplatkům by nezpůsobil ani diskriminaci jejich kolegů na vnitrostátní úrovni z důvodu, že údajně není možné zajistit tak konkrétní a přísnou kontrolu odborných schopností těchto učitelů, jaká je prováděna na vnitrostátní úrovni. Jak totiž uvedl generální advokát v bodech 87 až 90 svého stanoviska, tento argument není opodstatněný, jelikož existují zcela reálné možnosti, jak takové kontroly zajistit. Spojené království ostatně nerozvedlo důvody, proč se domnívá, že jednotlivé možnosti navrhované v tomto ohledu Komisí by neumožnily dosáhnout uspokojivého výsledku, ale omezilo se na tvrzení, že by vyslání vnitrostátních inspektorů do evropských škol nebylo dostačující.

89 Spojené království dále tvrdí, že mnozí učitelé z anglických a velšských dotovaných škol nemají možnost využít platové stupnice stanovené pro „excellent teachers“ a „advanced skills teachers“ nebo „teaching and learning responsibility payments“ z důvodu skutečnosti, že na jejich školách nebylo vytvořeno žádné místo zakládající nárok na tyto stupnice a příplatky či byl vytvořen jen velmi malý počet těchto míst. Tato okolnost však neodůvodňuje vyloučení všech anglických a velšských učitelů vyslaných nebo přidělených k evropským školám z použití těchto stupnic a získání těchto příplatků.

90 Mimoto v odpovědi na žádost Komise, aby byla evropským školám přiznána taková místa v počtu, který by byl v poměru k počtu míst existujících v Anglii a ve Walesu, Spojené království nezpochybnilo, že je takové přiznání skutečně možné, ale prohlásilo, že počet míst přiznaných evropským školám by v takovém případě byl velmi malý, či dokonce nulový, a že by za těchto podmínek bylo obtížné určit evropské školy, kterým by byla tato místa skutečně přiznána. Takové praktické obtíže s rozdělením míst zakládajících nárok na uvedené platové stupnice a příplatky však nemohou odůvodnit úplné odmítnutí přiznat evropským školám taková místa. Kromě toho je nesporné, že podle čl. 12 odst. 4 písm. a) předposlední věty Úmluvy by mohla být Spojenému království při řešení těchto obtíží nápomocna Nejvyšší rada, zejména při určování toho, kam by měla být v rámci evropských škol přidělena místa „excellent teachers“ a „advanced skills teachers“.

91 Z výše uvedeného plyne, že přístup k výhodnějším platovým tabulkám, jakou je „post-threshold pay scale“, jakož i stupnice uplatňující se na „excellent teachers“ a „advanced skills teachers“, jakož i k jiným příplatkům, například „teaching and learning responsibility payments“, stanoveným v STPCD

představují právo na postup v zaměstnání ve smyslu čl. 12 odst. 4 písm. a) poslední věty Úmluvy, které musí Spojené království učitelům vyslaným nebo přiděleným Anglií a Walesem k evropským školám zaručit. Kromě toho, jelikož má přístup k těmto tabulkám a příplatkům přímý vliv na výši důchodu těchto učitelů, představuje rovněž důchodové nároky zaručené jejich vnitrostátními právními předpisy, ve smyslu tohoto ustanovení.

92 A konečně co se týče toho, zda Spojené království uplatňuje správně čl. 25 odst. 1 Úmluvy, je třeba připomenout, že toto ustanovení ukládá členským státům povinnost přispívat do rozpočtu evropských škol prostřednictvím pokračujícího vyplácení odměn učitelům přiděleným nebo vyslaným k těmto školám. Podle odstavce 2 téhož článku, ve spojení s článkem 49 pracovního řádu přidělených zaměstnanců, přispívá Unie do uvedeného rozpočtu vyplácením evropského příplatku. V tomto ohledu Komise, aniž jí v tomto bodě Spojené království skutečně oponovalo, uvedla číselné údaje věrohodně prokazující, že důsledkem zmrazení odměn anglických a velšských učitelů vyslaných nebo přidělených k evropským školám bylo, že Unie musela těmto učitelům vyplatit vyšší evropský příplatek, což mělo za následek vyšší roční příspěvek Unie do rozpočtu uvedených škol.

93 Toto konstatování není zpochybněno argumentem Spojeného království tvrdícím zejména, že přístup k vyšším platovým stupnicím a příplatkům záleží na individuálním hodnocení každého učitele, které ještě nebylo u anglických a velšských učitelů vyslaných nebo přidělených k evropským školám provedeno. Tento argument totiž zcela zjevně nebere v potaz, že k takovým hodnocením ještě nedošlo právě z důvodu systematického vyloučení přístupu těchto učitelů k uvedeným stupnicím a příplatkům a že dále lze rozumně předpokládat, že pokud by k tomuto vyloučení nedošlo, některým z těchto učitelů by se již možnosti přístupu k těmto stupnicím a příplatkům dostalo.

94 Z toho plyne, že jelikož by správný výklad a použití čl. 12 odst. 4 písm. a) poslední věty Úmluvy Spojeným královstvím vedl k vyššímu příspěvku tohoto členského státu do rozpočtu evropských škol, existuje přinejmenším nepřímá spojitost mezi porušením tohoto čl. 12 odst. 4 písm. a) Úmluvy a povinností zatěžující členské státy na základě čl. 25 odst. 1 Úmluvy, kterou ostatně Spojené království nezpochybnilo. V důsledku toho Spojené království tím, že brání uvedeným učitelům ucházet se o postup do vyšší platové stupnice nebo získat „teaching and learning responsibility payments“, porušilo rovněž čl. 25 odst. 1 Úmluvy.

95 Vzhledem k výše uvedeným úvahám je třeba konstatovat, že Spojené království tím, že upřelo anglickým a velšským učitelům vyslaným nebo přiděleným k evropským školám po dobu jejich vyslání nebo přidělení možnost přístupu k výhodnějším platovým stupnicím, zejména těm, které jsou označeny jako „threshold pay“, „excellent teacher system“ nebo „advanced skills teachers“, a k jiným příplatkům, například „teaching and learning responsibility payments“, stanoveným v STPCD, používalo nesprávně čl. 12 odst. 4 písm. a) a čl. 25 odst. 1 Úmluvy.

K nákladům řízení

96 Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a Spojené království nemělo ve věci úspěch, je důvodné uložit posledně uvedenému náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

1) Článek 12 odst. 4 písm. a) poslední věta Úmluvy o statutu evropských škol ze dne 21. června 1994 musí být vykládán v tom smyslu, že ukládá členským státům, které jsou smluvními stranami této Úmluvy, povinnost dbát na to, aby učitelé přidělení nebo vyslaní k evropským školám měli možnost si po dobu svého přidělení nebo vyslání zachovat totéž právo na postup v zaměstnání a tytéž důchodové nároky, jaké se podle právní úpravy členského státu jejich původu uplatní na jejich kolegy na vnitrostátní úrovni.

2) Spojené království Velké Británie a Severního Irska tím, že upřelo anglickým a velšským učitelům vyslaným nebo přiděleným k evropským školám po dobu jejich vyslání nebo přidělení možnost přístupu k výhodnějším platovým stupnicím, zejména těm, které jsou označeny jako „threshold pay“, „excellent teacher system“ nebo „advanced skills teachers“, a k jiným příplatkům, například „teaching and learning responsibility payments“, stanoveným v „School Teachers Pay and Conditions Document“, používalo nesprávně čl. 12 odst. 4 písm. a) a čl. 25 odst. 1 Úmluvy.

3) Spojenému království Velké Británie a Severního Irska se ukládá náhrada nákladů řízení.

Podpisy.